

Sygn. akt SDI 5/16

POSTANOWIENIE

Dnia 5 maja 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński

w sprawie prokuratora **J. H.**

w przedmiocie kosztów procesu

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 5 maja 2016 r.

wniosku obwinionego o zwrot wydatków strony

poniesionych w związku z udziałem w rozprawie kasacyjnej, zakończonej

postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 5 kwietnia 2016 r., sygn. akt SDI 5/16,

oddalającym kasację obwinionego i jego obrońców jako oczywiście bezzasadną

na podstawie art. 626 § 2 k.p.k. w zw. z art. 632 pkt 2 k.p.k. *a contrario*

w zw. z art. 171 pkt 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. o prokuraturze

(Dz.U. z 2016 r., poz. 178)

postanowił:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 11 kwietnia 2016 r., obwiniony J. H. złożył wniosek o zwrot kosztów dojazdu na rozprawę kasacyjną w sprawie SDI 5/16, wskazując, że podróży tej dokonał swoim prywatnym samochodem o pojemności 1,4 cm³ z miejsca swojego zamieszkania – E., odległego od siedziby Sądu Najwyższego o 300 km. Biorąc pod uwagę obowiązującą stawkę kilometrową dla wskazanej pojemności silnika pojazdu używanego do podróży podał, że należna mu kwota wynosi 501,48 zł (0,8358 zł x 600 km). Jako podstawę prawną swego żądania

wskazał art. 166 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. o prokuraturze (Dz.U. z 2016 r., poz. 178; dalej u.prok.).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obwinionego prokuratora nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie należy zaznaczyć, że kwestia kosztów postępowania kasacyjnego w sprawie dyscyplinarnej prokuratorów jest autonomiczna względem zagadnienia kosztów postępowania przed sądami dyscyplinarnymi pierwszej i drugiej instancji oraz treści zapadłego w nim rozstrzygnięcia. Wynika to z charakteru postępowania kasacyjnego, które inicjowane jest przez stronę poprzez wniesienie nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Z tego względu nieistotny dla sprawy był fakt, że postępowanie o przewinienie zarzucane J. H. zostało umorzone przez Sąd drugiej instancji. Istotne było natomiast to, że stroną, która wniosła kasację był obwiniony oraz to, że kasacje jego oraz jego obrońców zostały oddalone jako oczywiście bezzasadne.

Przechodząc do głównego argumentu uzasadniającego nieuwzględnienie wniosku należy stwierdzić, że wbrew temu, co sugeruje wnioskodawca, w realiach procesowych rozpoznawanej sprawy, na etapie rozstrzygania o kosztach postępowania kasacyjnego nie znajduje zastosowania art. 166 u.prok. Wyraża on bowiem jedynie ogólną formułę, że koszty postępowania dyscyplinarnego ponosi Skarb Państwa, co należy interpretować jako li tylko zakaz obciążania obwinionego kosztami sądowymi postępowania dyscyplinarnego. Zbyt daleko idąca byłaby natomiast tak szeroka interpretacja, która – niezależnie od wyników procesu lub jego etapu – powodowałaby obciążenie Skarbu Państwa wydatkami strony. Prowadziłoby to bowiem do nieuzasadnionego uprzywilejowania osób obwinionych w części postępowań dyscyplinarnych, w unormowaniach których znajduje się przepis o brzmieniu identycznym jak art. 166 u.prok. Jeżeli bowiem rozstrzygnięcie o kosztach postępowania karnego, w tym o wydatkach strony, uzależnione jest od wyniku procesu, to taka sama zasada powinna obowiązywać w postępowaniu dyscyplinarnym. Brak jest bowiem dostatecznych podstaw aksjologicznych, uzasadniających odstępstwo od tej reguły idące dalej, niż zakaz obciążania

obwinionego w postępowaniu dyscyplinarnym kosztami sądowymi tego postępowania.

Z tego względu należy uznać, że przepis art. 166 u.prok. wyłącza zastosowanie art. 627 k.p.k., ale już nie art. 632 k.p.k. Prezentowany pogląd jest dominujący w orzecznictwie Sądu Najwyższego – Sądu Dyscyplinarnego w sprawach dyscyplinarnych sędziów, w których występuje identyczny stan prawny i należy go podzielić także na gruncie niniejszej sprawy (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 czerwca 2010 r., WD 5/10, OSNwSK 2010/1/1153; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 grudnia 2009 r., WD 9/09, OSNwSK 2009/1/2487; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 maja 2008 r., SNO 44/08, LEX nr 491423).

Mając na uwadze powyższe uwagi, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.